

Debelost ugaja najbolje 2 $\frac{c}{m}$ za deske; smejo se pa uporabljati tudi take po 1,5 $\frac{c}{m}$ pri manjših stavbah.

Vsaka deska pritrđi se na lemež z 2 žebli (Drahtstiften) glej pod. 34. Male špranje med deskami so brez pomena.

Ko je streha z deskami obita, prične se s pokladanjem lepnice. Pripravljene moramo imeti med tem uže „letvice“ (lajšče), ktere smo na enem koncu poševno porezali; glej pod. 35.

Strešna lepnicā dobiva se navadno v tovarnah v zavitkih (Rollen). in vsak tak kos je dolg 10 $\frac{m}{\text{}}$, širok pa 1 $\frac{m}{\text{}}$.

Iz svoje skušnje morem priporočati, naj se ne uporabi ves tak kos neprerezan, kateri bi v navadnih slučajih segel od enega kapa čez sleme do družega kapa in morda še čez. Prereže naj se v primerne kose. Tovarne, katere prodajajo strešno lepnicō priporočajo razrezati jo v kose od 1—2 $\frac{m}{\text{}}$ dolžine in vsak višje položen kos seže naj nekoliko (5—8 $\frac{c}{m}$) čez spodnjega. Zadostuje pa tudi, ako seže en kos od kapa malo pod sleme. Ozirati se je pri tem na to, da mora biti kos toliko daljši, da je mōči lepnicō pri kapu nekoliko (5—10 $\frac{c}{m}$) podvihati, glej pod. 36. Ako bi se potegnil kos lepnice od ene strani čez sleme na drugo, ne bi bilo mogoče ogniti se gubam, katere bi se napravile, kajti vsaka streha je nekoliko zategnena, kar lepnicā hitro pokaže. Ko smo kose tako pripravili, pribije se prva letvica koje smo prej omenili, okoli 85 $\frac{c}{m}$ od kraja. Prvi kos pokrili bode torej 85 $\frac{c}{m}$ strešne dolžine. Ostalih 15 $\frac{c}{m}$ uporabiti se ima, da se lepnicā ob robu priviha, tako kakor pri kapu. S 3—4 žebli pritrđi se potem prvi kos lepnice, kojoj smo položili od slemenā do kapa na letvico. Podvihani del pa se takoj stalno pritrđi s pocinjenimi žebli tako gosto, da so žebli okoli 10 $\frac{c}{m}$ oddaljeni drug od družega. Taki žebli se najbolje ob enem naroče iz tovarne.

Pritrđeni kos lepnice seže ob letvici do nje vrha. Potem se položi drugi kos in sicer tako, da seže po letvici čez prvega, pri drugi letvici pa do vrha le-te, na kojoj se 3—4 žebli pritrde, in se na to po prvi letvici pribije z žebli 8—10 $\frac{c}{m}$ gosto, tako, da žebli primejo prvi in drugi kos lepnice. Tako se potem nadaljuje, najprej po eni, potem pa po drugi strani strehe. Pokrito je sedaj vse razen slemenā. Sleme pa se pokrije s pokrivalom, koje mora seči čez spodnji del najmanj 8—10 $\frac{c}{m}$. Za pokrivalo uporabijo se dobro oni kosi, kateri so ostali pri razrezavanju velikih kosov. To pokrivalo pribije se tako, kakor smo velike kose pribivali.

Ko je streha vsa pokrita z lepnicō, moramo jo še namazati z lepom imenovanim strešni lik (Dachlack). To pa tako le storimo. O lepem gorkem vremenu premažemo vso streho čez in čez s čopičem, kakeršnega rabijo zidarji za beljenje. Lepnicā tekočino takoj použije. Pri tem mazanju pa je paziti na to, da se glavice žblejev, s kojimi smo lepnicō, pritrđili dobro namažejo, da ne začnejo rjaveti. Omeniti mi je še, da se žebli ne smejo pregloboko zabijati, ker bi se sicer

lepnicā lahko pretrgala. Ko je streha dobro namazana, potrese se z drobnim peskom „mlevko“, ki se kaj dobro prime namazane strehe ter lepnicō varuje poškodovanja.

Namazevali se mora potem vsakih 5 do 6 let. Pri takem ravnanji ostane streha vedno v dobrem stanu.

Dobra strešna lepnicā, katera bode za navadne slučaje zadostovala, dobiva se pri tvrdki: „Posnansky & Strelitz, Wien I. Maximilianstrasse Nr. 11,“ po 30 kr. 1 $\frac{m}{\text{}}$ in pri Fran Terčeku v Ljubljani.

Jos. Lenarčič.

Deset pravil, kako drevje rezati.

1. Čvrsto zdravje drevesno zavisno je največ od enakomerne razdelitve soka na vse veje.

2. Drevesna starost in zdravje zavisna sta največ od vednega ravnotežja med vejami in koreninami.

3. Sok sili kolikor mogoče navpik, od korenin proti vejam; soka je torej največ v vejah, ki kvišku rastejo, pri tem pa poševno rastoče veje škodo trpijo.

4. Sok naredi na kratko rezanem lesu daljše poganjke, kot pa na dolgo rezanem.

5. Sok skuša teči vedno proti koncu veje ali mladike, zato pa zadnji pop bolj zažene kot stranski.

6. Ako eno vejo ali mladiko odrežemo, okoristijo se s tem sokom, ki bi imel priti v odrezano vejo ali mladiko, druge veje in mladike.

7. Veje, v katere priteka mnogo soka, delajo največ lesa in malo sadja, ako pa malo soka vanje priteka, delajo pa veliko sadja in malo lesa.

8. Kolikor bolj je kroženje soka ovirano, temveč se naredi sadja.

9. Vsaka veja, kateri poganjke odstranimo ali odščipljemo, naredi z obilico soka svojega, ker ne more delati lesnih poganjkov, veliko množico rodniñ vejic in rodnega popja.

10. Kolikor bolj silimo drevo roditi, toliko bolj ga slabimo; kolikor več na njim lesa vzgojujemo, toliko bolj ga krepimo.

„Der praktische Landwirth“.

Gospodarske novice.

* Na občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske, ki bode v četrtek 26. t. m. dopoldne ob 9. uri v mestni dvorani v Ljubljani, gg. ude še enkrat opozarjamo. O zboru in programu govorimo na drugem mestu. Ker imajo gg. udje večkrat opravke v Ljubljani, blagoizvolijo naj vse tako urediti, da jim bode mogoče 26. v Ljubljano priti ter se zborovanja udeležiti. Na željo, od več strani izraženo, omenjamo, da pojde večina udeležencev po končanem zborovanju na obed v gostilno gospoda Ferlinca (k „Zvezdi“), kjer se običajno na dalje razmotravajo kmetijske zadeve v prijateljskem krogu.